

V I Lenin
Resolutionsutkast från RKP(b):s CK
Om sovjetmakten i Ukraina¹
November 1919

Källa: Lenin, *Collected Works*, Moskva: Progress Publishers, 1965, band 30, s. 163-166.
Översättning: Göran Källqvist.

(1) RKP(b):s CK har diskuterat frågan om relationerna till det arbetande folket i Ukraina, som nu befrias från den tillfälliga erövring som Denikins band genomfört.² CK hävdar orubbligt principen om nationernas självbestämmanderätt, och anser det därför avgörande att återigen slå fast att RKP konsekvent är av åsikten att Ukrainska socialistiska sovjetrepublikens oberoende ska erkännas.

(2) RKP kommer att arbeta för att upprätta förbundsstatliga relationer mellan RSFSR och den Ukrainska SSR, på grundval av Allryska centrala exekutivkommitténs beslut den 1 juni 1919 och Ukrainska centrala exekutivkommitténs beslut den 18 maj 1919 (resolution bifogas).

(3) Med tanke på att den ryska tsarismen och de utsugande klasserna i århundraden har undertryckt den ukrainska kulturen (språk, skolor, etc.), gör RKP:s CK det till en skyldighet för alla partimedlemmar att med alla medel hjälpa till att undanröja alla hinder som står i vägen för en fri utveckling av det ukrainska språket och kulturen. Eftersom de många seklen av förtryck har givit upphov till nationalistiska tendenser bland befolkningens underutvecklade delar, måste RKP:s medlemmar visa den största försiktighet avseende dessa tendenser och motarbeta dem med kamratliga förklaringar hur det arbetande folkets intressen i Ukraina och Ryssland ser ut. RKP:s medlemmar på Ukrainas territorium måste förverkliga det arbetande folkets rätt att studera på det ukrainska språket och tala sitt modersmål i alla sovjetinstitutioner. De måste på alla sätt motverka försök till russifiering som pressar det ukrainska språket i bakgrunden och måste omvandla det språket till ett verktyg för det arbetande folkets kommunistiska skolning. Åtgärder måste omedelbart vidtas för att säkerställa att det i alla sovjetinstitutioner finns tillräckligt många ukrainsktalande anställda och att alla anställda i framtiden ska kunna tala ukrainska.

(4) Det är oundgängligt att försäkra sig om de allra närmaste kontakter mellan sovjetinstitutionerna och landets infödda bondebefolkning, och i detta syfte måste det redan under de allra tidigaste skedena göras till regel, att när revolutionära kommittéer och sovjeter upprättas så måste arbetande bönder få majoritet i dem, och fattigbönderna måste utöva ett avgörande inflytande.

(5) Eftersom Ukrainas befolkning i ännu större omfattning än Ryssland till överväldigande delen är bönder, är det sovjetregeringens uppgift i Ukraina att vinna inte bara fattigböndernas utan också de breda delarna av mellanböndernas förtroende, de delar vars verkliga intressen förenar dem mycket nära med sovjetmakten. Även om livsmedelspolitiken i princip ska

¹ Denna resolution baserades på teser som hade skrivits av Lenin. Den 21 november 1919 diskuterade politiska byrån i Ryska Kommunistpartiets (bolsjevikerna) centralkommitté teserna och överlämnade dem till en kommitté för slutredigering. På basis av teserna skrev kommissionen resolutionen som, med tillägg av paragraf 2 som Lenin lade fram, antogs av CK:s plenarmöte den 29 november 1919, och senare godkändes av den åttonde allryska partikonferensen.

² Se även: [Brev till Ukrainas arbetare och bönder med anledning av segrarna över Denikin](#) (december 1919)

bibehållas (statliga inköp av spannmål till fasta priser) så måste i synnerhet tillämpningen av den förändras.

Livsmedelspolitikens omedelbara syfte i Ukraina måste vara att bara rekvirera spannmålsöverskott i den strikt begränsade omfattning som krävs för att tillfredsställa Ukrainas fattiga på landsbygden, arbetarna och Röda armén. När överskott rekvireras måste speciell uppmärksamhet riktas mot mellanböndernas intressen, som noga måste särskiljas från kulakelementen. Det är viktigt att för de ukrainska bönderna avslöja den kontrarevolutionära demagogin, som försöker ge dem intrycket att Sovjetrysslands avsikt är att transportera spannmål och andra livsmedelsprodukter från Ukraina till Ryssland.

De centrala myndigheternas alla ombud, alla partitjänstemän, partilärare, etc., måste vara skyldiga att i avsevärd omfattning dra in fattig- och mellanbönderna i regeringens arbete.

I samma syfte (att upprätta det arbetande folkets verkliga makt) måste åtgärder omedelbart vidtas för att förhindra att sovjetinstitutionerna översvämmas av den ukrainska småbourgeoisien, som inte har någon kunskap om bondemassornas levnadsförhållanden och ofta uppträder som kommunister.

Ett villkor för att släppa in dessa element i partiets och sovjetinstitutionernas led måste vara att först praktiskt bekräfta deras kompetens och deras lojalitet mot det arbetande folkets intressen, först och främst vid fronten, inom arméns led. Sådana element måste överallt och under alla omständigheter underställas proletariats strikta klasskontroll.

Vi vet av erfarenhet att de fattigas dåliga organisering gör att det stora antal vapen som befinns i den ukrainska landsbygdsbefolkningens händer oundvikligen samlas i kulakernas och kontrarevolutionärernas händer, vilket i själva verket leder till att det är kulakbanditerna som har makten istället för det arbetande folkets diktatur. Med tanke på detta är en primär uppgift för organiseringen av Sovjetukraina att alla vapen återkallas och samlas i händerna på arbetarnas och bönderna Röda armé.

(6) På samma sätt måste jordpolitiken genomföras med speciell uppmärksamhet riktad mot fattig- och mellanböndernas jordbruk.

Jordpolitikens uppgifter i Ukraina är:

(1) Att fullständigt avskaffa det jordägande som återupprättades av Denikin och överföra jordegendomar till bönder som äger lite eller ingen mark.

(2) Statliga jordbruk ska organisera i strikt begränsat antal och av begränsad storlek och i samtliga fall i överensstämmelse med de omgivande böndernas intressen.

(3) Under organiseringen av bönderna i kommuner, kooperativ, etc. måste man strikt följa partiets politik, som i detta avseende inte tillåter något våld och överlämnar till bönderna att själva fritt besluta, och bestraffar alla försök att införa tvångsprinciper.

2. RKP anser att det är odiskutabelt för varje kommunist och varje politiskt medveten arbetare att det är avgörande att alla sovjetrepubliker bildar den allra närmaste allians mot världsimperialismens hotande krafter, och vidhåller att denna allians' utformning sist och slutligen måste avgöras av de ukrainska arbetarna och arbetande bönderna själva.

Lenin om Ukraina:

[Ukraina](#) (juni 1917)

[Telegram till Röda arméns befälhavare \(i Serpuchov\)](#) (november 1918)

[Om sovjetmakten i Ukraina](#) (november 1919)

[RKP\(b\):s 8 allryska konferens: Sammanfattande tal om debatten om sovjetmakten i Ukraina](#) (dec. 1919)

[Brev till Ukrainas arbetare och bönder med anledning av segrarna över Denikin](#) (dec. 1919)

[Telegram till den sovjetiska regeringen i Ukraina och Sydfrontens högkvarter](#) (oktober 1920)

[Hälsningar till den femte allukrainska sovjetkongressen](#) (februari 1921)

[Appell till bönderna i Ukraina](#) (augusti 1921)

[Till den allukrainska sovjetkongressen](#) (december 1922)

Ukraina under Lenins tid (1917-1923):

Benny Andersson: [Ukraina i väntan på bolsjevikerna](#)

Zbigniew Marcin Kowalewski: [Erövringen av Ukraina och den ryska imperialismens historia](#)

Hanna Perechoda: [När bolsjevikerna bildade en sovjetrepublik i Donbass](#) och [Bolsjevikerna och frågan om östra Ukraina \(1917-1918\)](#)

Louis Proyect: [Ukraina bakom dimridåerna](#)

Stephen Velychenko: [Rödmålad imperialism och nationalism](#) (bokutdrag)

Böcker:

Marko Bojcun: *The Workers' Movement and the National Question in Ukraine 1917-1918* (1922)

Stephen Velychenko: *Painting Imperialism Red: The Ukrainian Marxist Critique of Russian Communist Rule in Ukraine, 1918-1925* (2015)

Yuliya Yurchenko: *Ukraine and the Empire of Capital* (2017)